τέρως ἐσημειώσαμεν, χαρακτηριστικώτατον νομίζοντες ὅτι αἱ φιλικώταται τῶν ἐφημερίδων του, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐκφράσωσιν ἐπαρκῶς καὶ πρὸς αὐτὸν θαυμασμόν των ἢ καταφεύγουσαι εἰς τὴν ζωολογίαν.

***

Καὶ ἐπειδὴ πολὺ πιθανὸν εἶνε ὅτι ἐντὸς ὀλίγου συχναὶ θὰ ἐπαναρχίσωσιν αἱ ἀγορεύσεις του καὶ ὁ θαυμασμὸς τῶν ἀγαθῶν συναδέλφων θὰ προβαίνῃ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν αὐξάνων, καταρτίσαντες ἀφιερούμεν αὐτοῖς μικρὰν συλλογὴν κατακλήλων ἐπιθέτων συμφώνων πρὸς τὸ ὑπ' αὐτῶν δημιουργηθὲν ὑποδείγμα, ἅτινα δύνανται νὰ μεταχειρίζωνται ἐν ἀναλόγοις περιστάσεσιν:

Ὁ πρὸ ὀλίγου κατελθὼν τῆς ἐξουσίας, ἀλλ' αὐτίνος τὴν στέρησιν δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ κατανοήσῃ τὸ ἔθνος, κυβερνητικὸς ἱκανότατος.

Ὁ μέγας ρινόκερως τῆς κοινοβουλευτικῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ὁ τόσον ἐπιδεξίως διαχειρισθεὶς τὰ κοινὰ ὑπέροχος διοικητικὸς ἐλέφας.

Ὁ λεοπάρδαλις τῶν συνταγματικῶν ἡμῶν ἐλευθεριῶν.

Ὁ βούβαλος τοῦ πρὸς τοὺς νόμους καὶ τὴν ἐθνικὴν θέλησιν σεβασμοῦ, κλπ. κλπ.

***

Κατὰ τὰς ἐφημερίδας ἐτελείωσαν πλέον αἱ τοσοῦτον παρατεθεῖσαι ἐξελέγξεις. Ἡ ἔκφρασις ὑποθέτομεν ὅτι δὲν θὰ εἶνε καθ' ὅλα ἀκριβής. Αἱ ἤδη περατωθεῖσαι ἦσαν αἱ πρὸς καταρτισμὸν τοῦ σώματος προκαταρκτικαὶ συζητήσεις. Αἱ ἀληθεῖς ἐ ξ ε λ έ γ ξ ε ι ς, αἱ πράγματι ἄξιαι τοῦ ὀνόματος, θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἐντὸς ὀλίγου μέλλουν νὰ ἀρχίσουν.

***

Ὁ φίλτατος ἡμῶν πρώην ὑπουργὸς τῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ βουλευτὴς Εὐρυτανίας κ. Δημήτριος Βουλπιώτης—δὲν θὰ τὸ πιστεύσετε—ὡμίλησε καὶ αὖθις! Ἡ τοιαύτη διαγωγή του εἶνε πλέον προφανὲς ὅτι φέρει καθαρῶς τὸν χαρακτῆρα προμεμελετημένης ἐπιθέσεως κατὰ τοῦ Ἀ σ μ ο δ α ί ο υ. Ἀλλ' ἡμεῖς δὲν τοῦ κρατοῦμεν κακίαν δι' αὐτό, χαίρομεν ὅτι ἐλύθη ὁ γλωσσοδέτης του, καὶ ἀρχίζομεν νὰ μὴ πιστεύωμεν πλέον τόσον εἰς τὰ διδάγματα τῆς φυσικῆς περὶ τῆς ἀφωνίας τῶν ἰχθύων.

***

Ἔσπευσαν πολὺ οἱ ἐκδηλώσαντες τὴν ἀγανάκτησίν των ἐπὶ τῇ ἀτασθάλῳ γλώσσῃ, ἣν μετῆλθε τελευταῖον ὁ τέως πρωθυπουργός. Ἂν ἐσυλλογίζοντο ὀλίγον θὰ ἔβλεπον ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ὁμιλήσῃ ἄλλως, ἀφοῦ, ἀγορεύων ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς του, ἠμύνετο ὑπὲρ β ρ ω μ ῶ ν κ α ὶ ἐ σ τ ι ῶ ν . . . μ ο λ υ σ μ ά τ ω ν.

***

Νεώτεραι εἰδήσεις βεβαιοῦσιν, ὅτι δὲν ἤγγισε πάλιν τὸ πρὸ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος ποτήριον ὕδατος. Τοῦτο δύναται νὰ θεωρηθῇ καὶ εὐτύχημα ὑπὸ μίαν ἔποψιν, διότι τόσον χαρμάκι ἐξήρχετο ἀπὸ τὰ χείλη του ὥστε φόβος ὑπῆρχε νὰ δηλητηριασθῶσιν ὅλοι οἱ μετ' αὐτὸν ἀναβάντες ὅπως ὁμιλήσωσι.

Ὁ «Αἰών»

Ὑπάρχουσί τινες κοινωνικαὶ παραδόσεις, τὰς ὁποίας μόνον περιστάσεις ἴδιαι καὶ ὁ χρόνος, συνδυαζόμενα μετὰ τῆς ἀξίας τῶν προσώπων, δύνανται νὰ δημιουργήσωσι. Καὶ τοιαύτη παράδοσις εἶνε ὁ Αἰών, ὅστις ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἐκπροσωπεῖ μίαν τῶν σπουδαιοτάτων πνευματικῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους κατὰ τὴν πεντηκονταετηρίδα ἀπὸ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. Ἀληθῶς ἡ σειρὰ τοῦ Αἰῶνος ὁλόκληρος συγκεφαλαιοῖ, ὡς οὐδὲν ἕτερον περιοδικὸν σύγγραμμα, τὴν χυριωτέραν κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην τοῦ ἔθνικοῦ βίου ἐποχὴν γενομένην ἐργασίαν. Τὸ φύλλον τοῦτο κατ' ἐξοχὴν ἀντιπροσώπευσε τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καρδίαν τοῦ νεωτέρου Ἕλληνος. Τὸ στενὸν τῆς ἐφημερίδος δὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν ἀνωτέρω, τὰ ὁποῖα καὶ φίλοι καὶ ἐνάντιοι ἀναγνωρίζουσιν.

Ἀλλὰ φύλλον τοιοῦτον μαρτυρεῖ ἀποκούντως περὶ τῆς μεγάλης ἀξίας τῶν κυρίων συντακτῶν αὐτοῦ, τοῦ ἀειμνήστου ἀγωνιστοῦ Ἰωάννου Φιλήμονος καὶ τοῦ ἀξίου υἱοῦ ἐκείνου Τιμολέοντος Φιλήμονος. Δὲν θέλομεν νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ἡ πολύτιμος αὕτη τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου κιβωτὸς ἀπωλέσθη διὰ παντὸς καὶ εὐχόμεθα ἐκ καρδίας ὅπως εὐτυχέστεροι περιστάσεις ἀποδώσωσιν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος τὸν γεραρὸν Αἰῶνά του.

ΛΟΓΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Διὰ τὴν ἐκλογήν μου εὐχαριστῶ μεγάλως,
ἀλλ' ὅμως, κύριοί μου, θὰ σᾶς παρακαλέσω
νὰ ἔλθῃ βοηθός μου ὁ ἕνας καὶ ὁ ἄλλος,
ὅπως τοῦ προεδρείου τὰ ἔργα ἐκτελέσω.
Γνωρίζω μὲν τὰ χρέη καὶ τὰ καθήκοντά μου,
ἀλλὰ συλλογισθῆτε καὶ τὰ γηράματά μου.

Παρακαλῶ καμπόσους ἐδῶ φουστανελλάδες,
νὰ φέρωντ' ὅπως πρέπει κ' ὡς ἄνδρες βουλευταί,
νὰ μὴ γλυκοκοιμοῦνται 'στὰς ἕδρας σὰν πασσάδες,
καὶ οὔτε νὰ σκαλίζουν τὴ μύτη των ποτέ,
διότι δὲν ἀρμόζει εἰς ἄνδρας βουληφόρους,
ν' ἀνοίγουν κάθε τόσο τῆς μύτης των τοὺς πόρους.

Παρακαλῶ πρὸς τούτοις τὴν ρῖνα ν' ἀπομύσσουν
μὲ τὸ μαντύλι πάντα καὶ ὄχι μὲ τὸ χέρι,
πρέπει τὰς ἐπαρχίας ἐδῶ νὰ λησμονήσουν,
κ' ὅτε μαζί των νἄχουν κουμποῦραν ἢ μαχαῖρι.
Πρέπει νὰ παύσῃ πλέον καὶ ἡ ἀπλοφορία
μὲς 'στῆς βουλῆς τὴν σάλα καὶ εἰς τὰ θεωρεῖα.

Παρακαλῶ νὰ γίνουν τὰ ἔργα μας ἐν τάξει,
νὰ βασιλεύῃ πάντα εἰρήνη κ' ἡσυχία,
κ' εἴθε ὁ ἄη-Γιάννης νὰ μᾶς διαφυλάξῃ
μὴ γίνῃ ἐδῶ μέσα καμμιὰ μονομαχία.
Πλὴν καὶ τὰ θεωρεῖα παρακαλῶ σὰν γέρος
ποτὲ 'στὰς συζητήσεις νὰ μὴ λαμβάνουν μέρος.

Παρακαλῶ πρὸς τούτοις τὰς προσφιλεῖς κυρίας
εἰς τῆς βουλῆς τὸ πάλκο ποτὲ νὰ μὴ συνάζουν,
διότι μὲ τὸ κόρνα καὶ τὰς κοκετταρίας
πολλοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους ξελογιάζουν,
καὶ οὕτω παραλύουν καὶ τὰς συνεδριάσεις,
ἐνῷ τὸ ἔθνος τρέχει κρισίμους περιστάσεις.

Παρακαλῶ συνάμα τῶν βουλευτῶν τὸ σῶμα
ξεχωριστὸ κουδούλι καὶ δι' ἐμὲ νὰ κάνῃ,
καὶ δώδεκα κουδούνια νὰ μοῦ δοθοῦν ἀκόμα,
διότι ἕνα μόνον ταυτιά μας δὲν τὰ φθάνει.
Κ' ὅσο τὸ Προεδρεῖον τὸν κώδωνα σημαίνει,
μεγαλειτέρα χαῦρα καὶ αὐγχύσις συμβαίνει.

Παρακαλῶ ἐν τέλει ὅσοι 'μέλλουν 'στὸ βῆμα
νὰ λέν ὀγδόντα λέξεις μετὰ τριῶν σχημάτων
χάριν ὑγείας πρέπει νὰ παύσῃ τύσῃ λίμα,
καθόσον εἶνε φόβος δυσπεψία καὶ ἀσθμάτων.
Κ' ἂν τὴν ὑπομονήν μου μὲ κάμετε νὰ χάσω,
Τὰ δώδεκα κουδούνια ἀπάνω σας θὰ σπάσω.

SOURIS.